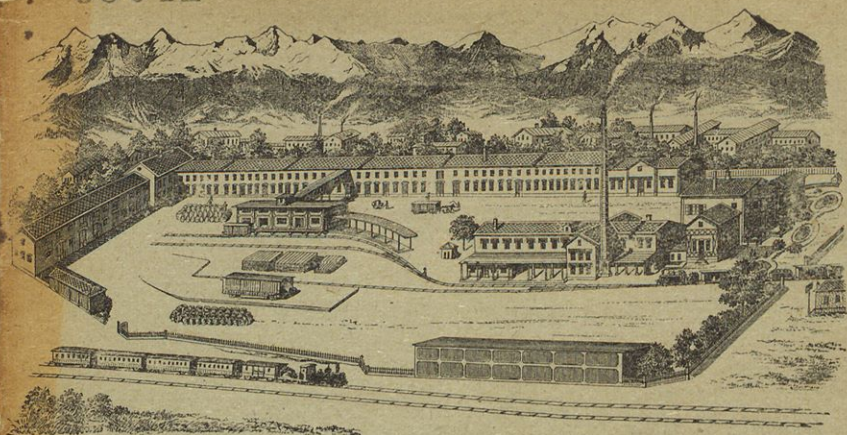

65641

Pravilnik

za

javno skladišče in prosto hranišče

v Ljubljani

tvrdke

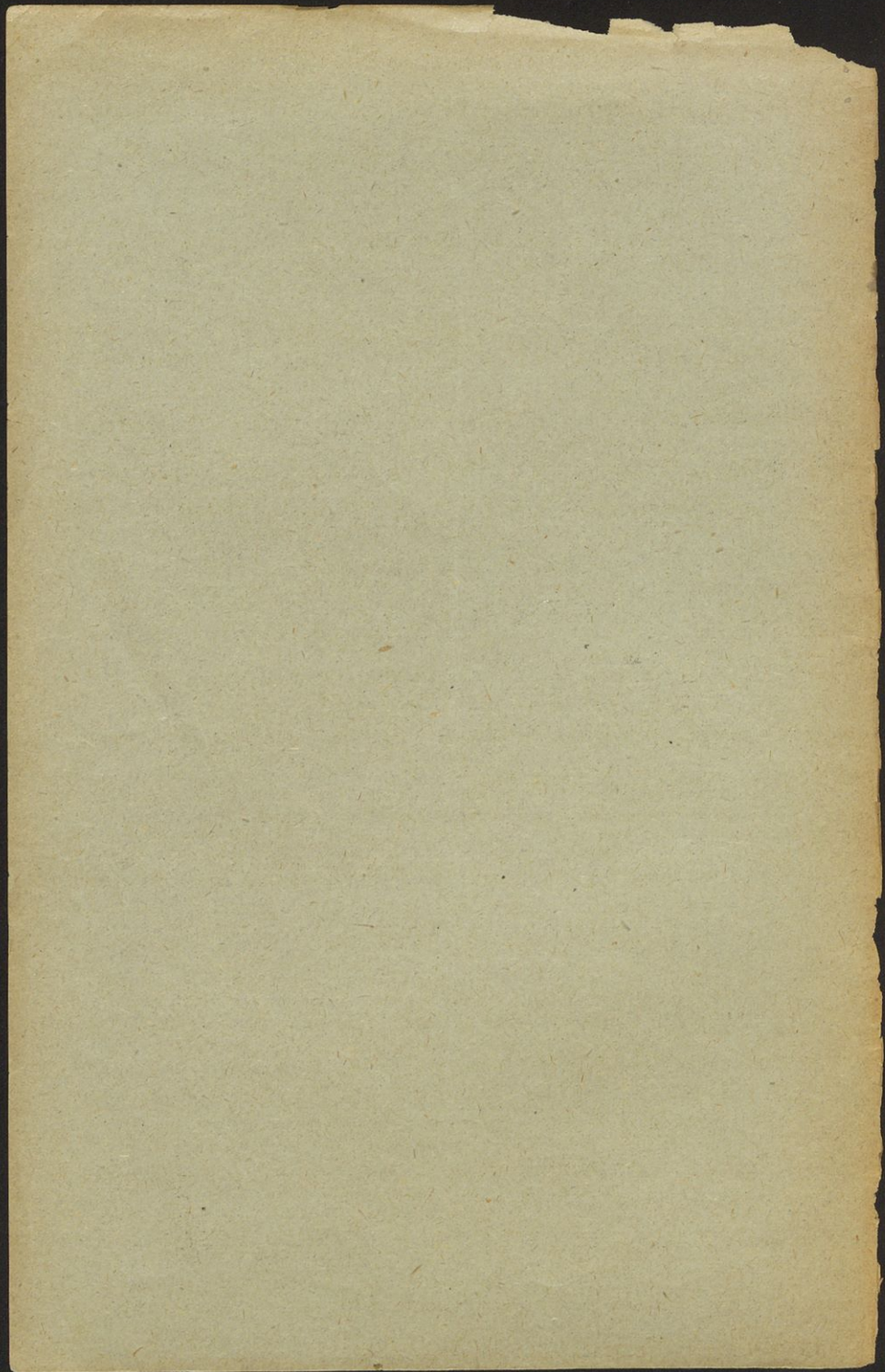
I. ljubljansko skladišče

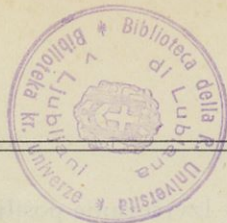
Krisper & Tomažič

družba z o. z.

1912/

Pravilnik

za

javno skladišče in prosto hranišče v Ljubljani

tvrdke

I. ljubljansko skladišče Krisper & Tomažič

družba z o. z.

▽▽▽

§ 1.

Javno skladišče in prosto hranišče v Ljubljani opravlja pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani vpisana tvrdka „I. ljubljansko skladišče Krisper & Tomažič, družba z omejeno zavezo“, na podstavi koncesij, ki jih je podelilo visoko c. kr. trgovinsko ministstvo dne 13. aprila 1909, št. 4608 iz l. 1909., in dne 5. junija 1910, št. 13.531 iz l. 1910., v zmislu zakona z dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak.

§ 2.

Uprava javnega skladišča in prostega hranišča v Ljubljani obsega bistveno nastopna opravila:

- 1.) Izkladanje in vkladanje za shranitev določenega blaga v skladiščne prostore in iz njih.
- 2.) Shranitev blaga v skladišče in oskrbovanje vseh potrebnih manipulacij.

3.) Izvrševanje pošiljalnih naredb, ki so jih ukazali naročniki.

4.) Oskrbovanje javnega prostega hranišča s pravicami, navedenimi v § 2., lit. a do d, zakona z dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak., ki so:

a) shranitev neocarinenega inozemskega blaga tako dolgo, dokler se ne dovede svojemu namenu, to je uvoznemu carinjenju, nadaljnji odpravi ali pa zopetnemu izvozu;

b) shranitev iz carinskega ozemlja izvoženega blaga pod carinskim izjemkom z varovanjem njegove narodnosti, dokler se ne spravi v prost promet ali pa ne prepelje nazaj v carinsko ozemlje;

c) shranitev blaga, ki je v mestu Ljubljani užiteni podvrženo, dokler se ne obdači ali pa zopet ne izpelje iz mesta;

č) shranitev davku podvrženega sladkorja, dokler se ne obdači ali pa ne prepelje v inozemstvo.

5.) Zavarovanje v skladišču spravljenega blaga zoper požar.

6.) Izterjava voznine, carine, davkov, pristojbin, ležnine, stroškov ali drugih plačil, ki se morajo morebiti še poravnati za blago.

§ 3.

Skladišče upravlja za to nameščeni skladiščni oskrbnik, ki mu je dodano potrebno uradniško in služabno osebje.

Pritožbe zoper uradniško in služabno osebje je prijaviti oskrbniku, pritožbe zoper tega pa tačasnemu zastopniku družbe v Ljubljani.

Ime tačasnega zastopnika se nabije v skladišču na lahko vidnih mestih.

§ 4.

Za shranitev v skladišče se sprejemajo samo blago in izdelki, ki so navedeni v skladiščni tarifi. O izdelkih in o blagu, ki niso v skladiščni tarifi, se je treba s skladiščno upravo posebe pogoditi; vendar pa se s takim dogovorom ne smejo izpremeniti določila o poroštvu in o zastavni in prodajni pravici skladiščnega podjetja (§§ 15., 18., 19. tega pravilnika).

§ 5.

Za shranitev dospelo blago mora biti vnanje dobro ohranjeno in, če je zamotano, mora biti zavojnina trpežna in primerna.

Predmeti slabe kakovosti v pokvarjeni, ne-trpežni zavojnini se sprejemajo samo tedaj, ako se ni bati za njihovo vsebino, ali pa če stranka na voznem listu potrdi, da želi shranitev na svojo nevarnost, ne da bi prevzelo skladišče za to poroštvo, določeno v § 14. zakona z dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak.; v tem primeru so na korist skladišča mero-dajni podpisni deponentov.

Če bi bilo treba popraviti pomanjkljivo zavojnino, tedaj morajo deponenti za to zaračunjene stroške brez ugovora povrniti. Skladiščna uprava ima pravico, odpreti kose blaga, če je utemeljena sumnja, da so vkladatelji navedli napačno vsebino.

Tobak in sol, prav tako razpočno in zaradi ognja nevarno blago je izključeno od shranitve.

Enako je od shranitve izključeno blago, ki se rado pokvari ali ki je take kakovosti, da bi moglo škodovati drugemu shranjenemu blagu.

Petrolej se sme shraniti samo v za to namenjenih odločenih prostorih, ravnaoč se po posebnih predpisih, ki že obstoje ali ki se bodo še izdali v ta namen.

Prav tako se smejo vse tri za prosto hranišče določene skupine blaga, to je neocarinjeno blago, redni užitniki podvrženo blago in sladkor, ki se ima neobdačeno shraniti, shranjevatı samo v takih prostorih, ki so pod finančnouradnim sozaklepom in ki niso samo od drugih skladiščnih prostorov, temveč tudi med seboj popolnoma ločeni.

§ 6.

Predmeti, ki se imajo shraniti, morajo biti opremljeni z voznim listom ali pa s spremnico. Te listine morajo razen v zakonu predpisanih zahtev zlasti obsegati:

- a) dan in kraj predaje;
- b) natančni naslov (ime in priimek ter stanova-lišče) deponentovo;
- c) število, vrsto, znamenja in številke kosov;
- č) nečisto teža v kilogramih, vsebino blaga in njegovo zavarovalno vrednost.

Pri nakladkih, označenih z znamenji in s številkami, je navesti teža vsakega posameznega kosa ter po različnih vrstah blaga razvrščena zavarovalna vrednost.

§ 7.

Blago, ki je podvrženo dohodarstvenouradnemu nadzorstvu, mora biti oskrbljeno z dohodarstvenouradnimi listinami, ki se imajo navesti v voznem listu in nanj pripeti ter z njim vred odprto oddati, če ne se lahko odreče sprejem blaga.

§ 8.

Za vse škodljive posledice, ki nastanejo spričo napačnih podatkov v voznih listih ali pa spremnicah ali pa spričo pomanjkljaja potrebnih podatkov v

njih, je ne glede na poročstvo, za katero je po zakonu obvezano skladiščno podjetje, odgovorna dotična stranka.

§ 9.

Z železnicami ali z drugimi vozili na račun kake stranke neposredno dospelo blago se pravilno prijavi ter prizna prinosniku meničnega železniškega ali ladijskega sprejemnega potrdila pravica razpolagati z blagom.

Menično sprejemno potrdilo ostane do prinosa kake druge veljavne izkaznice v shrambi skladiščne uprave.

§ 10.

Prevzem in predaja vsega shranjenega blaga se brez izjeme vrši po teži, ki se ugotovi vedno v skladišču. Za skladišče je edino le merodajna teža, ki jo samo ugotovi, in se more edino le ta teža vpisati v dotične skladovne knjige.

V vseh primerih velja za skladišče tačasno obstoječa zakonita teža.

§ 11.

Opravila javnega skladišča so v zmislu čl. 271. trgovinskega zakonika smatrati kot trgovinska opravila in skladiščno podjetje samo kot trgovec v zmislu člena 4. trgovinskega zakonika.

§ 12.

Vsa naročila, tičoč se poslovnega obrata skladišča, se morajo podajati pismeno, ustna naročila se ne vpoštevajo ter je pri brzojavnih naročilih odgovoren naročnik za posledice zmot, ki bi morda nastale spričo tega posredovalnega načina.

§ 13.

Blago, ki se ima shraniti, se mora 24 ur prej naznaniti skladiščni upravi.

Naročila izvršuje skladiščna uprava po vrsti kakor so došla in po razmerju razpoložnih moči in obstoječih naprav ter se ne more po razmerju prostora nikomur odreči shranitev, ako izpolni pogoje pravilnika.

Ugodnosti (znižana voznina, popusti i. e.) so dovoljene samo ob splošni veljavi ter se smejo uporabljati šele tri dni potem ko so se objavile v zmislu § 41. pravilnika.

Zneski, ki jih je skladiščna uprava plačala za stranke v drugi veljavi, se morajo povrniti po kurzu tistega dne, katerega so se izdali; izvzemši carinske pristojbine, ki se morajo, kolikor se ne plačajo v veljavnem zlatu, poravnati po odstotkih zlate ažiije, ki jih določi finančna uprava mesečno naprej.

§ 14.

Pogodbena določila po pravilniku ali po posebnem dogovoru, ki so v nasprotju s skladiščni upravi zakonito predpisanimi dolžnostmi, nimajo nobene pravne moči.

§ 15.

Skladiščna uprava je porok za vsako škodo, ki bi nastala spričo zanemarjenja skrbnosti rednega trgovca pri poslovnih opravilih skladiščnega obrata. Skladiščno podjetje ima dokazati, da je uporabljalo to skrbnost.

Skladiščno podjetje je porok za svoje ljudi in za druge osebe, ki se jih poslužuje pri svojih opravilih.

Zaradi izgube, zmanjšave ali poškodbe v skladišču spravljenega blaga, ki se pri izročitvi vnanje niso poznale, se more od skladiščnega podjetja le tedaj zahtevati odškodnina, če se je prosilo za določitev izgube, zmanjšave ali poškodbe nemudoma po zasledbi, najkasneje pa štiri tedne po izvožnji blaga iz skladišča v zmislu člena 348. splošnega trgovinskega zakonika ter dokazalo, da je nastala izguba, zmanjšava ali poškodba v času med sprejemom v skladišče do izročitve iz skladišča.

Zastaranje tožb in ugovorov zoper skladiščno podjetje zaradi izgube, zmanjšave, poškodbe ali zakesnele izročitve blaga se ravna po določilih za spediterje, navedenih v členu 386. trgovinskega zakonika.

§ 16.

Skladiščno podjetje je dolžno, napraviti depontu na njegovo zahtevo skladovni list o blagu, ki je spravljeno v njenem skladišču; ta skladovni list mora tvoriti izrezek jukstne knjige, ki jo ima skladiščno podjetje zaporedoma voditi ter mora obstojati iz dveh zvezanih, vendar od vsaksebe ločljivih delov, in sicer:

- 1.) iz skladovnega posestnega lista in
- 2.) iz meničnega skladovnega lista (t. j. skladovnega zastavnega lista).

§ 17.

Oba dela skladovnega lista se morata glasiti na ukaz ter medsebojno se nanašajoč, zaporedoma obsegati:

- 1.) ime skladišča, datum izdaje in podpis uradnika, ki ga je skladiščno podjetje za to pooblastilo;
- 2.) tekočo številko skladovne knjige;

- 3.) ime in stanovanje deponentovo;
- 4.) natančne navedbe o množini in vrsti in o morebitnih posebnih znamenjih shranjenega blaga;
- 5.) navedbo, kje in za kakšno vrednost se je zavarovalo;
- 6.) morda naprej določen čas shranitve;
- 7.) navedbo, če je za blago plačati še carino ali kak davek ali drugo javno dačo ali pa pristojbine in naprejšnje stroške skladiščnega podjetja.

§ 18.

Skladiščno podjetje ima v času shranitve tudi v slučaju konkurza pred vsem drugim pravicam veljavno zastavno pravico do shranjenega blaga:

- a) zaradi pravilniku in tarifi ustrežajočih, za vkladanje, shranitev, ravnanje z blagom, zavarovanje in izročitev blaga pripadajočih lastnih pristojbin in
- b) zaradi vseh za plačilo carine, užitnine, prevoznih in vzdrževalnih stroškov ali iz drugih vzrokov na račun deponenta za blago poravnanih naprejšnjih izdatkov ter sploh zaradi terjatev iz tega računa v skladiščnih opravilih.

Če se je izdal skladovni list, tedaj se more ta zastavna pravica nasproti lastniku skladovnega lista ali enega obeh delov tega lista le v toliko uveljaviti, kolikor se je pri izdaji skladovnega lista višina terjatev skladiščnega podjetja pri deponentu poočitila v obeh delih skladovnega lista, ali, če gre glede tega blaga za lastne pristojbine skladiščnega podjetja, ki so narastle šele od izdaje skladovnega lista, le v toliko, kolikor pripade pristojbin za skladovno dobo, ki je v skladovnem listu naprej določena, ali pa, če ni navedene nobene skladovne dobe, za čas ne več kot enega leta od dneva izdaje skladovnega lista.

§ 19.

Če se na določen čas shranjeno blago po preteku dogovorjene skladovne dobe ali na nedoločen čas shranjeno blago tekom enega leta od časa shranitve in, če se je izdal skladovni list, od izdaje skladovnega lista ne izvozi, ali če se je bati, da se shranjeno blago pokvari, tedaj je skladiščno podjetje po poprejšnji obvestitvi deponenta upravičeno prodati blago. V zmislu predstojećih določil dopustna prodaja shranjenega blaga se brez sodnega postopanja izvrši po določilih člena 311. splošnega trgovinskega zakonika.

Blago se izroči kupcu, ko plača kupnino skladiščnemu podjetju.

§ 20.

Deponentu, če pa se je izdal skladovni list, lastniku posestnega lista ter lastniku skladovnega lista, je tekom objavljenih poslovnih ur vsakčas dovoljeno ogledati spravljeno blago. Tudi je deponentu, oziroma lastniku posestnega lista na izvoljo, vzeti od shranjenega blaga, kolikor dopušča svojstvo tega in se s tem ne škoduje vrednosti blaga, primerno množino vzorcev proti pristojbini, ki je določena v tarifi.

V prostem hranišču pa se smejo jemati vzorci le s carinskouradnim dovoljenjem.

§ 21.

Če se je izgubil skladovni list ali eden obeh delov tega lista, tedaj se morajo glede amortizacije zmislu primerno uporabljati določila člena 73. občnega meničnega reda s pogojem, da se mora o dovoljeni vpeljavi amortizacijskega postopanja obvestiti skladiščno podjetje.

Pri posestnih listih se mora začetek amortizacijskega roka, če še ni pretekla skladovna doba, določiti na prvi dan po preteku skladovne dobe.

Če gre za amortizacijo posestnega lista ali za amortizacijo obeh delov skladovnega lista, tedaj more sodišče po vpeljavi amortizacijskega postopanja in preden je izšla amortizacijska razsodba, dovoliti prosilcu za amortizacijo, da vzame blago, ko je popolnoma zavaroval morebitne terjatve tretjih oseb. Če se ta pravica ni porabila, tedaj more po zvršeni amortizaciji dotični, na čigar korist se je izrekla, zahtevati od skladiščnega podjetja, da mu na njegove stroške izroči nov posestni list, oziroma oba dela skladovnega lista. Če gre za amortizacijo indosiranega skladovnega lista, tedaj more sodišče po vpeljavi amortizacijskega postopanja, preden je izšla amortizacijska razsodba, prosilcu za amortizacijo, ko je popolnoma zavaroval morebitne terjatve tretjih oseb, podeliti pravico, da prejme zastavno vsoto s postranskimi pristojbami ter ukrene vse, kar je v zmislu zakona z dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak., potrebno za varovanje njegovih pravic in za pokritje njegove terjatve.

§ 22.

Ime uradnika, ki mu je poverjeno vodstvo skladiščne uprave in dana generalna oblast, ki ga je skladiščno podjetje pooblastilo, podpisovati skladovne liste in potrjevati vpis prvega meničnega prenosa na njih v skladovno knjigo, se objavi (§ 41. pravilnika).

§ 23.

Vse blago, ki se je prevzelo v shranitev, zavaruje skladiščna uprava zoper požarno škodo.

Kot zavarovalna vrednost se vzame zavarovalni znesek, ki ga je navedel deponent.

Deponent mora plačati odmerjene zavarovalne premije.

Po požarni škodi oškodovanim se povrne kot škoda samo odškodnina, ki so jo plačale zavarovalnice.

Sprejeti zavarovalno vsoto, če se je izdal skladovni list, je upravičeno izključno samo skladiščno podjetje.

§ 24.

Voznine in stroške, ki jih je še plačati za dospelo blago, poravna navadno skladiščna uprava, če očitno spričo tega za skladiščno podjetje ne nastane nobena izguba.

§ 25.

Spedicijska opravila za shranjeno blago z zopetnim izvažanjem vred oskrbuje izključno podjetje samo ali pa spediter, ki ga naroči skladiščna uprava, ter se morajo za to plačati pristojbine po tarifi.

Manipulacijska in spedicijska opravila se izvršujejo kolikor mogoče hitro, pač pa ob sebi umevno samo po razmerju delovnih moči, ki jih ima podjetje na razpolago, oziroma po razmerju vozil, ki jih dá podjetju na razpolago v poštevi prihajajoči prevozni zavod, in sicer vobče po vrsti, kakor so došla naročila od strank.

§ 26.

Če se ni izdal noben skladovni list, je skladiščno podjetje obvezano, proti plačilu še neporavnanih carinskih in užitninskih pristojbin ter svojih z zakonito zastavno pravico opremljenih pristojbin in drugih terjatev deponentu blago vsakčas izročiti. Če se je izdal skladovni list, tedaj je skladiščno podjetje obvezano, proti plačilu še neporavnanih carinskih in užitninskih pristojbin in svojih pristojbin in terjatev po določilu drugega odstavka § 28. zakona z

dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak., lastniku obeh delov skladovnega lista s pogojem sočasne vrnitve tega lista blago vsakčas izročiti.

§ 27.

Ne da bi sočasno vrnil menični skladovni list, sme lastnik posestnega lista zahtevati izročitev blaga samo tedaj, če se zastavna vsota z morebitnimi obrestmi vred, ki se zaračunijo do dne, ko zapade menični skladovni list, založi pri skladiščnem podjetju za izročitev lastniku meničnega skladovnega lista. Da menični skladovni list še ni dospel ali skladovna doba še ni potekla, ne ovira uporabe predstojećih določil. Če je na meničnemu skladovnemu listu imenovan poseben domicilant, tedaj ga mora skladiščno podjetje obvestiti o založeni vsoti.

Skladiščno podjetje mora znesek, ki se je založil pri njemu za rešitev meničnega skladovnega lista, izročiti lastniku tega lista in list odvzeti. Če pa se ta znesek ni dvignil tekom treh mesecev po dospelosti meničnega skladovnega lista, ga mora skladiščno podjetje založiti pri sodišču.

§ 28.

Partija shranjenega blaga se sme vzeti iz skladišča naenkrat ali pa v partijah; pri blagu pa, ki je shranjeno v zabojih, balah, vrečah, jerbasih ali sodih, se more dovoliti odjem le po kosih. Po prazne zaboje in posodo mora lastnik poslati najkasneje tekom osmih dni, inace se prodado za njegov račun ter se mu skupiček po odbitku stroškov udobri.

§ 29.

Pristojbine, ki se morajo plačati za vkladanje, shranitev, izkladanje in za vsa druga opravila skladišča, določi, izpremeni in objavi skladiščna uprava

po svojem lastnem preudarku; pač pa zvišanja tarife ne morejo zadobiti veljave prej, kakor 15. dan po svoji v zmislu § 41. tega pravilnika zvršeni objavi.

§ 30.

Ležnina se zaračuni od dneva shranitve po tednih; če je skladovna doba krajša kakor en teden, tedaj se računi ležnina za poln teden, prav tako se pri izkladanju vsak pričeti teden računi kot poln.

§ 31.

Pristojbine po tarifi se morajo plačati na vsakokratno zahtevo skladiščne uprave najkeseje po osmih tednih, ko se je shranilo blago. Skladiščna uprava pa je tudi upravičena zahtevati, da se plačajo pristojbine naprej.

§ 32.

S hranitvijo blaga in izdelkov se deponent podvrže določilom tega skladiščnega pravilnika in vsakokratno veljavne tarife, ki jo objavi skladiščno podjetje.

§ 33.

Vse pravne spore, ki nastanejo med skladiščnim podjetjem in deponentom, razsodi neprizivni pravorek razsodišča, če sta se stranki s pismeno napravljenom poravnavo o tem zedinili.

Način sestave razsodišča za posamezne slučaje kakor tudi postopanje pred njim urejujejo posebna določila, ki veljajo kot dodatek in nerazdružni del tega skladiščnega pravilnika.

§ 34.

Razen ob nedeljah in praznikih se neprenehoma sprejema in oddaja blago vsak dan, in sicer od 1. marca do 30. septembra od 7. ure zjutraj do 7. ure

zvečer in od 1. oktobra do konec februarja od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer, izvzemši opoldanski odmor od 12. ure opoldne do 1½. ure popoldne.

§ 35.

Tujcem je dovoljen vstop v skladišče le tedaj, če se morejo izkazati z dovolilnim ali pa s skladovnim listom.

Posestnik skladovnega lista je upravičen samo za obisk tistega oddelka, kjer je shranjeno dotično blago.

§ 36.

Z dovoljenjem skladiščne uprave se morejo izvrševati manipulacije s shranjenim blagom, kakor mešanje, adjustiranje in enake, tudi po drugih kakor po organih skladišča, in sicer ob veljavi poročstva, ki ga določuje § 14. zakona z dne 28. aprila 1889, št. 64 drž. zak.

Glede carini podvrženega blaga se smejo take manipulacije izvršiti samo s carinskouradnim dovoljenjem.

§ 37.

Brez izkaznice je prepovedano iti iz skladišča z zavoji blaga.

§ 38.

V skladiščnih prostorih stranke ne smejo kaditi.

§ 39.

Strogo je prepovedano, dajati skladiščnim uslužbencem in delavcem darila, napitnine ali pa opojne pijače. Tudi morajo stranke opustiti z uslužbenci vsak pogovor, ki se ne tiče opravil, in prav tako ni

dovoljeno, poizvedovati o blagu tujih strank, vložnem v skladišču, in o njihovih tamkaj napravljenih kupčijah.

§ 40.

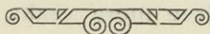
V ukaznem listu za železnice in plovstvo, ki ga urejuje železniško ministrstvo sporazumno s trgovinskim ministrstvom, se z ozirom na ukaze, ki se imajo tozadevno še izdati, objavljajo mesečni izkazi o uvoženem in izvoženim blagu, o množini blaga, ki še ostane, in njegovi zavarovalni vrednosti ter o zapisanem znesku izdanih skladovnih listov.

Najmanj enkrat v letu se morajo v teh izkazih tudi navesti vrste blaga, ki znašajo več kot 5 % blagovnega prometa.

§ 41.

Ta pravilnik, tarife in tarifne olajšave ter njihove izpremembe kakor tudi vse druge v zmislu tega pravilnika potrebne razglasitve se morajo objaviti v nastopnih listih:

- 1.) v ukaznem listu za železnice in plovstvo,
 - 2.) v „Slovenskem Narodu“,
 - 3.) v „Slovcu“,
 - 4.) v listu „Laibacher Zeitung“
- in končno z nabitjem v skladišču.

Dodatek.

Določila o razsodišču

določenem v § 33. pravilnika za javno skladišče
in prosto hranišče v Ljubljani.

▽▽▽

Pristojnost.

§ 1.

Vse spore iz skladiščnih opravil, ki nastanejo med podjetjem in upravo skladišča in med strankami, in zlasti spore o odškodninskih zahtevah skladiščnega najemnika, mora razsoditi razsodišče skladišča, če se stranke pismeno izjavijo, da se podvržejo odločbi razsodišča.

Sestava.

§ 2.

Razsodišče se za vsak primer posebej sestavi na ta način, da volita oba sporna dela kot razsodnike po tri osebe, ki niso v zmislu teh pravil izključene.

Zvršeno volitev in izjavo izvoljenih razsodnikov o sprejemu izvolitve mora vsaka izmed strank, ki imata volilno pravico, drugi naznaniti.

§ 3.

Če eden izmed spornih delov ne izvrši veljavne volitve ali ne predloži sprejemne izjave razsodnikov, ki jih je izvolil, in se tudi ne odzove tozadevnemu

opominu druge stranke, tedaj imenuje na prošnjo nemudne stranke razsodnike zamudljive stranke predstojnik gremija trgovcev v Ljubljani.

Če imenovani predstojnik odkloni imenovanje razsodnikov ali če ne izvrši tega imenovanja tekom osmih dni po dostavi zadevne prošnje, tedaj jih na predlog imenuje sodišče. Ta predlog se mora staviti pri tistem sodišču, ki bi bilo v slučaju, da bi se ne dosegel sporazum potem razsodišča, v prvi stopnji pristojno za pravni spor.

Oba dela sta upravičena staviti tak predlog.

§ 4.

Izključeni od izvolitve v razsodništvo so:

1.) Tisti, ki vsled kazenskosodne obsodbe ne uživajo popolno meščanskih pravic, nadalje tisti, zoper katere je zaradi takega kaznivega dejanja vpeljana kazenskosodna preiskava, kakor tudi vsi tisti, ki so v preiskovalnem ali pa v kazenskem zaporu.

2.) Tisti, o katerih premoženju se je objavil konkurz, dokler traja konkurzna obravnava.

3.) Tisti, ki nimajo v Ljubljani svojega rednega stanovališča.

4.) Tisti, ki pripadajo podjetju ljubljanskega skladišča ali ki so v njegovi službi.

5.) Če se je kak razsodek razveljavil, tisti, ki so pri prejšnji obravnavi poslovali kot razsodniki.

§ 5.

Načelnik razsodišča se izvoli na sestanku vseh razsodnikov, ki ga v ta namen skliče uprava skladišča.

Za to volitev je potrebna navzočnost najmanj treh članov razsodišča.

Voli se po glasovnicah z absolutno večino.

Če se pri prvi volitvi ne doseže absolutna večina, tedaj se vrši ožja volitev, ter se privzamejo k tej volitvi tisti, ki so dobili pri prvi volitvi relativno največ glasov. Pri enakosti glasov odločuje žreb.

Če se je pri katerem izvoljenih načelnikov pokazal v § 4. označeni vzrok izključbe, tedaj je treba namesto njega izvoliti drugega.

§ 6.

Zbor razsodnikov, ki se sestane v svrhu odločbe o kaki sporni zadevi, obstoji iz osmih članov, in sicer iz načelnika kot predsednika, iz šestih razsodnikov, ki jih volijo stranke, in iz zapisnikarja, ki ga imenuje predsednik. Če bi se pa v kakem spornem primeru zaradi izostaje enega ali več razsodnikov sestanek razsodniškega zbora tretjič preprečil, tedaj so na zahtevo ene stranke, če so navzočni vsaj načelnik in še dva razsodnika (ne glede na to, kdo jih je izvolil), obvezani, zadevo obravnavati in razsoditi.

Vložba tožbe.

§ 7.

Tožba mora obsegati kratek opis spornega slučaja, označbo dokazil, ki jih je uveljaviti, imena in stanovališča strank in prič.

Pisemski pripomočki so pridejati v dvojnem prepisu ali pa v izvirniku in prepisu. Z izvirnikom opremljen izvod tožbe ostane v rokah razsodišča.

Pravne zahteve se morejo prijaviti pred razsodiščem pisмено ali ustno z izjavo na zapisnik pri načelniku razsodišča osebno ali pa s pooblaščenci.

Pooblaščenci se morajo izkazati s pismenim posebnim pooblastilom v zmislu § 1008. občnega meščanskega zakonika.

Pismena tožba in vse druge vloge na razsodišče se morajo izročiti načelniku. Morda potrebno dopolnitev tožbe mora načelnik takoj odrediti. Zateve, nastale iz istega pravnega opravila ali iz istega dejstva, more tudi več tožnikov v isti tožbi uveljaviti.

Tudi se more po izprevidu razsodišča več zahtevkov enega tožnika iz raznih pravnih opravil ali dejstev privzeti skupno v eno in isto obravnavo.

Odklonitev.

§ 8.

Razsodnik ali pa načelnik se more odkloniti:

- 1.) V zadevah, kjer je sam stranka, ali glede katerih je s kako stranko v razmerju soupravičenca, soobvezanca ali pa k povračilu obvezanega.
- 2.) V zadevah svoje zakonske žene ali takih oseb, ki so z njim v ravnem rodu ali pa svaštvu ali s katerimi je v postranskem rodu do četrtega kolena ali do drugega kolena v svaštvu.
- 3.) V zadevah svojih posinoviteljev in krušnih staršev, posinovljencev ali rejencev, varovancev in oskrbovancev.
- 4.) V zadevah, v katerih je bil imenovan kot zastopnik kake stranke ali še posluje kot tak, ali pri katerih je prej posredoval kot priča, pooblaščenec ali posredovalec.
- 5.) Če je s kako stranko v službenem razmerju.

Stranka se more te odklonilne pravice poslužiti najkeseje tekom treh dni po naznanitvi od nasprotnne stranke izvoljenih razsodnikov, inace zapade ta odklonilna pravica.

Stranka, ki je imenovala razsodnika, ga je upravičena odkloniti samo tedaj, če je nastal vzrok odklonitve šele po imenovanju ali pa če je stranka izvedela zanj šele potem.

Vsak član razsodišča, tudi če ga stranka ni odklonila, je obvezan, da se zdrži vsakega sodelovanja v sporih, v katerih bi se mogel po predstojećih določilih odkloniti.

§ 9.

Če odklonjen član ne prizna odklonilnega vzroka, tedaj odločuje o priglašeni odklonitvi načelnik razsodišča.

§ 10.

Če se kakšni odklonilni zahtevi iz kateregakoli vzroka ugoti, ali pa odpade kak razsodnik vsled smrti, vsled odložitve razsodništva ali vsled nastalega izključevalnega razloga, omenjenega v § 4., tedaj mora dotična stranka ob posledicah § 3. voliti novega razsodnika.

Če se pripeti kateri teh slučajev pri načelniku razsodišča, tedaj se mora po določilih § 5. prirediti nova volitev.

Določitev razprave.

§ 11.

Načelnik razsodišča mora nasprotniku takoj pustiti dostaviti izvod tožbe ali pa prepis zadevnega zapisnika ter prepise tožbenih prilog, na primeren kratek rok povabiti stranke k ustni razpravi ter sklicati razsodnike.

Razprava.

§ 12.

Razprave razsodišča so z izjemo posvetovanja o razsodku javne.

§ 13.

Razprava se mora do razglasitve sklepa smatrati kot celota. Vse, kar se navede do tega časa, velja kot pravočasno navedeno.

Pri izreku razsodbe se mora vpoštevati samo to, kar se je prigodilo v razpravi.

§ 14.

Če se razprava, ki se je že pričela, pred razsodbo preloži, tedaj naj pri zopetni razpravi praviloma poslujejo isti načelnik in isti razsodniki. V tem slučaju mora načelnik v poznejši razpravi z ozirom na tožbo, na spisom priložena dokazila in zapisniške posvedočbe kolikor mogoče pregledno navesti bistvene uspehe prejšnje ustne razprave, ki so mu še v jasnem spominu in mu jih morda v podkrepljenje njegovega spomina potrjujejo lastnoročni zabeležki, ter na podstavi tako določenih uspehov nadaljevati prekinjeno razpravo.

§ 15.

Stranke lahko pridejo pred razsodišče osebno ali s svojimi zastopniki ali pa se puste zastopati po pooblaščenih.

§ 16.

Če kak sporni del ne glede na to, da je bil dokazano obveščen, brez tehtne poprejšnje opravičbe izostane od razprave, tedaj se lahko prične razprava in po sklepu izreče razsodba.

§ 17.

Predsednik ima skrbeti za red v seji ter more, če se kdo navzočnih nedostojno obnaša, odrediti, da

se odstrani. Če bi se taka odredba izvršila proti kaki stranki, tedaj se ne glede na njeno odstranitev more nadaljevati razprava in izreči razsodba ali pa razprava preložiti ter stranki naročiti, da pride k zopetni razpravi z zastopnikom, ker bi se drugače smatralo, da ni prišla. Na vsak način mora stranka, ki se je odstranila, povrniti stroške preprečene razprave.

§ 18.

Stranke morajo svoja dokazila, izvirne listine itd., kolikor se niso priložile tožbi, prinesiti k obravnavi s seboj.

Na izvoljo jim je tudi, pripeljati priče, ali ukreniti, da jih povabi razsodišče.

Ako ena izmed strank (spornih delov) noče razpravljati pred razsodniki, tedaj se razpravlja samo z drugo. Razsodniki smejo stranke (sporne dele) ter priče in izvedence, ki pridejo prostovoljno k obravnavi, samo nezaprisežene zaslišati. Zaradi zaprisege, zaradi zaslišbe prič in izvedencev, ki se ne odzovejo vabilu, ter zaradi vseh drugih sodniških opravil, ki jih razsodniki ne smejo opravljati, se naj obrnejo na pristojno državno sodišče.

Ko so se poizvedeli dokazi, se mora razpisati nova razprava in strankam naznaniti, ki jim je na izvoljo, priti k razpravi ali pa ne. Pri novi razpravi se razsodi, četudi izostaneta oba dela.

Razsodba.

§ 19.

Razsodba se izreče z absolutno večino glasov. Samo pri enako razdeljenih glasovih glasuje tudi predsednik ter obvelja ono mnenje, za katerega je glasoval sam.

§ 20.

Pri izreku razsodka, se mora razsodišče ravnati po določilih civilnega prava in tačasno veljavnega skladiščnega pravilnika ter odloči po lastnem prepričanju, vpoštevajoč uspehe vse razprave in dokazovanja.

§ 21.

Razsodba ne sme presegati zahteve strank in mora, če se je ukazalo plačilo ali druga storitev, vselej določati tudi rok izpolnitve. Izmera tega roka se prepušča razsodišču. Pač pa ne sme biti rok po navadi daljši kakor 14 dni in ne krajši kakor tri dni.

§ 22.

Objava razsodbe, ki se vpiše v zapisnik, se mora izvršiti neposredno po sklepu ustne razprave. Razsodbi se morajo pridejati razsodni razlogi, ki naj obsegajo kratek opis stvarnega položaja. Strankam se morajo izpiski razsodišča, in sicer, če jih ne sprejmejo osebno pri razsodišču, dostaviti po pošti ali pa po kakem notarju. Na izpiskih in na prvotnem spisu razsodbe mora biti naveden dan, ko se je napravila razsodba, ter morajo biti podpisani od vseh razsodnikov, ker bi sicer razsodba ne bila veljavna.

§ 23.

Pred razsodiščem se morejo sklepati tudi poravnave, ki imajo izvršilno moč.

§ 24.

Razsodišče odločuje tudi o vmesnih sporih, zlasti o prošnjah za opravičbo izostanja.

Pisanje zapisnika.

§ 25.

O ustni razpravi se mora napraviti zapisnik; ta zapisnik mora obsegati imena članov razsodišča, strank in njihovih zastopnikov, bistvene dogodke v seji, dokazila, uspeh dokazovanja, objavo razsodbe in morda o tem podane izjave strank.

Zapisnik o razpravi in posvetovanju ter sploh vsi razpisi razsodišča morajo biti podpisani od načelnika in od zapisnikarja.

Razsodniki imajo pravico, vse te listine sopedpisovati.

Stroški.

§ 26.

V razsodbi se morajo stroški razsodiščnega postopanja ter zastopniški stroški, ki so morda narastli enemu spornemu delu, in ki jih odmeri razsodišče, popolnoma naložiti dotičnemu, ki je pravdo izgubil, v slučaju pa, da vsak sporni del le deloma zmaga, primerno razdeliti.

Stroške stvarnega izvida ali kake poizvedbe dokazov sploh mora založiti stranka, ki jih je povzročila.

§ 27.

Razsodniške razsodbe in pred razsodiščem napravljene poravnave so podvržene kolkom in pristojbinam, predpisanim v pristojbinskem zakonu.

Pravni lek.

§ 28.

Zoper odločbe razsodišča ni priziva.

Neveljavnost razsodbe.

§ 29.

Razsodba je neveljavna:

1.) ako razsodiške pogodbe sploh ni bilo ali pa, ako je bila neveljavna, ako je pred izrekom razsodbe izgubila veljavo ali pa za posamezen slučaj postala neveljavna;

2.) ako se stranki, ki trdi, da je razsodba neveljavna, v postopanju pred razsodniki ni dovolilo pravnega posluha, ali če zakonitega zastopnika, ki ga v tem postopanju rabi, ni imela, ako se glede poslednjega primera pravdni postopek ni naknadno pravilno odobril;

3.) ako se je glede namestitve razsodništva ali glede sklepanja prelomila kaka zakonita ali pogodbeno določba ali pa prvotnega spisa in izpiskov niso podpisali vsi razsodniki;

4.) ako je razsodišče odklonitev kakega sodnika neupravičeno zavrnilo;

5.) ako je razsodišče prekoračilo meje svoje naloge;

6.) ako se je z razsodbo zagrešilo zoper nujne pravne predpise;

7.) ako je razsodba obsodila kako stranko k zakonito nedopustnemu ali nedovoljenemu dejanju;

8.) ako obstoje pogoji, spričo katerih se v zmislu § 530., št. 1 do 7, civilnopravnega reda sodna razsodba z obnovitvijo tožbe more izpodbijati.¹

¹ Navedeni § 530. civilnopravnega reda določa:

S sodbo končano postopanje se sme po predlogu stranke obnoviti:

1.) ako je listina, na katero je oprta sodba, narejena krivo ali prenarejena;

Tožba za ovržbo razsodbe se mora vložiti pri tistem sodišču, ki bi bilo v pomanjkanju pogodbe v prvi stopnji pristojno za odločitev v pravnem sporu.

Tožba se mora podati tekom neodložnega roka osmih dni, ker bi bila sicer izključena.

Ta rok se prične z dnevom, katerega se je tožečemu delu dostavila razsodba, če pa se je izpodbijalni razlog izvedel šele kasneje, pa z dnevom, katerega je bil tožeči del obveščen o izpodbijalnem razlogu.

2.) ako se je priča ali izvedenec zagrešil s krivo izpovedbo ali nasprotnik pri zaslišbi s krivo prisego in je sodba oprta na tako izpovedbo;

3.) ako se je dosegla sodba po takem goljufivem dejanju strankinega zastopnika, njenega nasprotnika ali nasprotnikovega zastopnika, katero mora sodišče preganjati s kazenskim postopanjem;

4.) ako je sodnik, izdajaje sodbo ali kako prejšnje odločilo, ki je sodbi v podstavo, zakrivil glede pravnega spora na škodo stranki tak prelom svojih uradnih dolžnosti, katerega je kaznovati po kazenskem zakonu;

5.) ako se razsodilo kazenskega sodišča, na katero je oprta sodba, razveljavi z drugo sodbo, ki je zadobila pravno moč;

6.) ako stranka najde ali ji je odslej mogoče rabiti sodbo, katera se je o isti zahtevi ali istem pravnem razmerju izdala poprej ter je že zadobila pravno moč, in stori ta sodba pravico med strankami v postopanju, katero je obnoviti;

7.) ako izve stranka za nova dejanstva ali najde ali ji je odslej mogoče rabiti dokazila, s katerih navedbo in rabo bi bila dosegla v prejšnjem postopanju sebi ugodnejšo razsodbo glavne stvari.

Zavoljo okolnosti, navedenih v št. 6 in 7, je obnova dopustna samo tedaj, kadar se stranka brez svoje krivde ni mogla opirati na pravno moč sodbe ali na nova dejanstva ali dokazila pred koncem ustne razprave, po kateri se je izdala sodba prve stopinje.

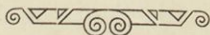
Izvršba.

§ 30.

Za izvršitev rzsodbe ali pred rzsodbo sklenjene poravnave se mora naprositi pristojno sodišče.

Sklepna določba.

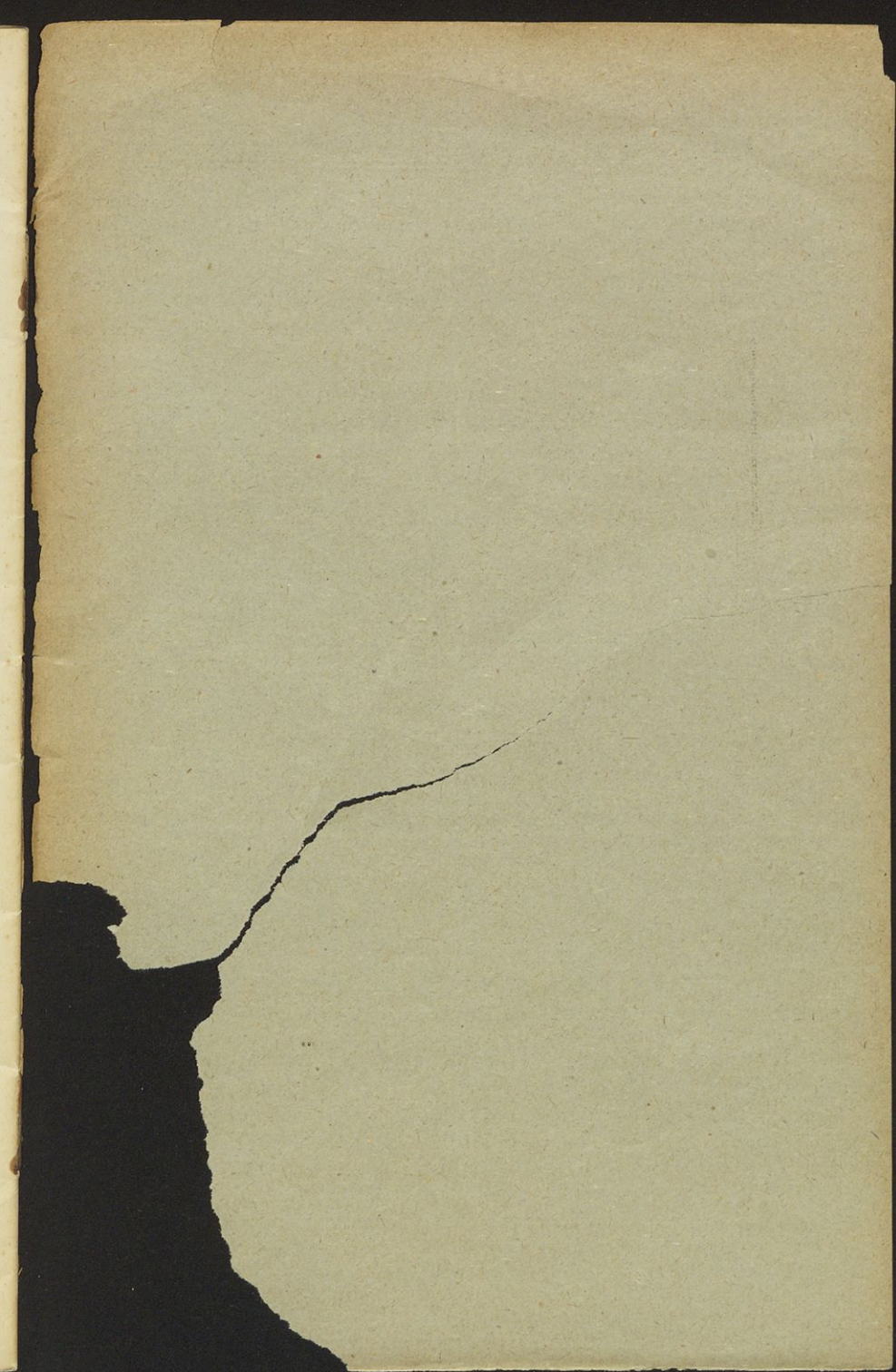
Rzsodišče mora o poravnadah in rzsodbah voditi knjigo, ki ostane v hrambi županskega urada v Ljubljani.

00000342271

Po visokem c. kr. trgovinskem in c. kr. finančnem ministrstvu
s pravico javnosti koncesionirano

Prvo ljubljansko skladišče

KRISPER-TOMAŽIČ

družba z o. z.

V LJUBLJANI.

Tirna zveza s c. kr. priv. južno železnico.

Prostori: Skladišča, kleti, prosta skladišča za les, železo,
premog itd., okoli 20.000 m².

Carine prosto skladišče za neocarinjeno blago ter
davka prosto skladišče za sladkor, redni užitniki pod-
vrženo blago ter izvozne bonifikacije.

Pravica za izdajanje meničnih skladovnih listov, na katere
posojujejo vsi denarni zavodi.

Ugodnost zopetnega izvažanja

(reekspedicija)

za žito, sočivje, mlevno blago, oljnata semena, oljične tropine
in moko oljičnih tropin v južnozapadni avstro-ogrski želez-
niški zvezi in v avstro-ogrsko-švicarski železniški zvezi;
nadalje za

žito, sočivje, mlevno blago, slad, riž, oljnata semena, posušeno sadje
(slive) in sladkor v severno-južno-avstrijski železniški zvezi;
nadalje za

žito, sočivje, mlevno blago, oljnata semena, oljične tropine, moko
oljičnih tropin, semenje in sladkor v avstrijsko-jadranski
niški zvezi z **Reko** in s **Trstom**.

Velike, vzorne, visokoobokane, zračne kleti. Avtomati
tirna tehnična mostovnica.

Vozna, tarifna in revizijska pisarna.

Prekmorski prevozi.

Javno tehtališče.